

DZIEŃ MISYJNY WE WRZEŚNIU MSZA ŚWIĘTA

Wprowadzenie

Wszyscy ponosimy odpowiedzialność za Kościół, którego częścią jesteśmy. W szczególny sposób ta odpowiedzialność ciąży na Ojcu świętym, który jest naszym przewodnikiem w wierze. Wyrazem jego odpowiedzialności za wiernych są między innymi comiesięczne intencje, jakie kieruje do wspólnot na całym świecie, chcąc ogarnąć modlitwą ludzi, którzy tego duchowego wsparcia najbardziej potrzebują. W miesiącu wrzeźniu jesteśmy zaproszeni do modlitwy za ludzi, którzy żyją na marginesie społeczeństwa, w nieludzkich warunkach egzystencjalnych, by nie byli zapomniani przez instytucje i by nigdy nie byli uważani za pozbawionych wartości. Aby nasza modlitwa była miła Bogu, przepróśmy Go za nasze grzechy.

Modlitwa powszechna

Boże, niebieski Ojcze, przyjmij nasze prośby, które z wiarą do Ciebie zanosimy.

Boże, usłysz nasze wołanie!

1. Módlmy się za cały Kościół święty, aby był wiarygodnym świadkiem Bożej obecności w dzisiejszym świecie.
2. Módlmy się za biskupów i wszystkie osoby duchowne, aby wpatrując się w Chrystusa, swego Mistrza, z poświęceniem głosili Boże słowo i towarzyszyli wiernym w pogłębianiu życia religijnego.
3. Módlmy się za misjonarzy i misjonarki, aby z wielką gorliwością pełnili swoją misję, aż po krańce świata.
4. Módlmy się za nas samych, abyśmy umieli dostrzegać ludzi, którzy żyją na marginesie społeczeństwa, w nieludzkich warunkach egzystencjalnych, by nie byli zapomniani przez instytucje i by nigdy nie byli uważani za pozbawionych wartości.

Boże, nasz najlepszy Ojcze, usłysz słowa naszej modlitwy, którą do Ciebie zanosimy przez Chrystusa naszego Pana. Amen.

NABOŻEŃSTWO MISYJNE

Papieska intencja modlitewna:

Módlmy się, aby ludzie, którzy żyją na marginesie społeczeństwa, w nieludzkich warunkach egzystencjalnych, nie byli zapomniani przez instytucje i by nigdy nie byli uważani za pozbawionych wartości.

Wprowadzenie (wierni siedzą)

Punktem zwrotnym w historii ludzkości było przyjście Jezusa Chrystusa na świat. Bóg stał się człowiekiem i sprawił, że jesteśmy dziećmi Bożymi i Jego przyjaciółmi. Postawa Zbawiciela, styl życia, a szczególnie jego nauczanie, stało się fundamentem i punktem odniesienia dla naszego życia religijnego i moralnego. Nie może być inaczej, ponieważ Jezus Chrystus jest Synem Bożym. Jego Ewangelia wprowadza nas w cudowną przestrzeń ludzkiej egzystencji i proponuje nam przyjmowanie postaw, które przyczyniają się do tego, że jako ludzie bardziej czujemy się braćmi i siostrami w wierze. Chrystus utożsamiał się z każdym człowiekiem mówiąc, że cokolwiek czynimy drugiemu to Jemu samemu czynimy. W Ewangeliach mamy wiele opisów, w których widzimy Jezusa zatrzymującego się przy ludziach z marginesu społecznego, przy chorych, grzesznikach i wykluczonych z życia społecznego z takiego czy innego powodu. Od czasów Jezusa upłynęło ponad 2 tysiące lat. Jednak, nawet żyjąc w cywilizowanym i nowoczesnym świecie, ciągle mamy do czynienia z ludźmi, którzy żyją na marginesie społeczeństwa, w nieludzkich warunkach egzystencjalnych. Takie obrazy można zauważyć w naszych wioskach, miasteczkach czy wielkich aglomeracjach miejskich, gdzie w tzw. slumsach ludzie skazani są na życie w skrajnej biedzie i zapomnieniu. Misjonarze posługujący w krajach Afryki, Ameryki Południowej czy Azji są często świadkami tego typu sytuacji. Na przykład, są kraje, w których nie ma szpitali psychiatrycznych i z tego powodu na ulicach miast można spotkać wręcz nagie osoby, całkowicie zaniedbane, niezauważane i wręcz zapomniane przez wszystkich; na ulicach wielkich miast łatwo spotkać wałęsające się dzieci bez żadnej opieki, które szukają jedzenia po śmietnikach i często skazane są na dokonywanie kradzieży, by znaleźć jakieś środki do przeżycia. Można by mnożyć podobne przykłady, które potwierdzają tylko tę prawdę, że wokół nas zawsze znajdują się ludzie, którzy potrzebują duchowego i materialnego wsparcia, a my w imię Jezusa powinniśmy się nimi zainteresować i im pomóc. Dlatego też Ojciec święty zachęca nas do modlitwy za tych, którzy żyją na marginesie społeczeństwa, w nieludzkich warunkach egzystencjalnych, by nie byli zapomniani przez instytucje i by nigdy nie byli uważani za pozbawionych wartości. Odpowiedzmy na ten serdeczny apel.

Adoracja (wierni klęczą)

Pieśń: Jezu, w Hostii utajony!

Jezu, cudownie obecny pośród nas pod postacią chleba! Jesteśmy tu, aby Cię wielbić bo jesteś naszym Bogiem, Zbawicielem, Drogą, Prawdą i Życiem. Stajemy przed Tobą jak u źródła z którego można zaczerpnąć żywej wody. Stajemy przed Twoim majestatem także w poczuciu naszej grzeszności i z pragnieniem nieustanego jednania się z Tobą. Panie, spójrz na nas jako najlepszy Ojciec i zmiłuj się nad nami.

Panie, zmiłuj się nad nami!

- Za to, że ciągle jesteśmy egoistami myślącymi tylko o sobie i swoich interesach, a tym samym stajemy się nieczuli na potrzeby naszych bliźnich,
- za to, że zbyt mało dzielimy się z tymi, którzy żyją w biedzie i opuszczeniu,

- za to, że jesteśmy głusi na płacz ludzi żyjących w nieludzkich warunkach, mówiąc sobie: „to nie moja sprawa”,
- za to, że zapominamy o Twoich słowach, w których utożsamiasz się z cierpiącymi biedę i niedostatek.

Chryste, usłysz nas!

- Prosimy Cię Panie, abyśmy byli bardziej otwarci na potrzeby bliźnich,
- prosimy Cię Panie, aby każde dziecko i młody, każda kobieta i każdy mężczyzna czuli się w Twoim Kościele bezpiecznie i dobrze,
- prosimy Cię Panie, abyśmy kochali Kościół, modlili się za niego i pokutowali, aby zawsze i wszędzie był czytelnym znakiem Twojej miłości i zbawienia.
- Prosimy Cię Panie, aby liczne instytucje humanitarne, kościelne, związane z działalnością misyjną, docierały do ludzi najbardziej potrzebujących pomocy.

Dzięki Ci składamy!

- Za ludzi, którzy poświęcają dużo siły i wielorakich środków, by docierać do osób żyjących na marginesie społeczeństwa i w nieludzkich warunkach egzystencjalnych,
- za wszystkich, którzy otaczają opieką prawną, psychologiczną i duchową tych, którzy są zapominani przez instytucje,
- za każdą osobę, która w Twoim imieniu niesie bezinteresowną pomoc tym, którzy z różnych powodów utracili poczucie swojej wartości.

Pieśń: Wielbić Pana chcę.

(Chwila ciszy.)

Modlitwa:

Wszchemogący Ojczy, przeniknij nasze serca, abyśmy żyjąc w świetle Twojej nauki, szli za Twoim Synem, naszym przewodnikiem i władcą. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Ks. Stanisław Wojdak